

Vahel meid haarab kirjeldamatu tühjus, kadunud on kõik tunded ja mõtted. Paljud püüavad seda eirata ja leiavad viise end ruttu eemale viia selle tunnetamiselt kuid see on väga oluline üleminek. See tavaliselt järgneb muutusele, välisele või sisemisele – mõnele kindlale kavatsusele elus midagi muuta, kindlale sõnale, teole, rituaalile... mis iganes me oleme enda sisemuses vastu võtnud, et muutub meie elus.

See tühjus, see kirjeldamatult vaikne hetk meie elus, on see, kus toimub lahti laskmine. See, et uus saaks sündida, peab alati miski surema. See on hetk, kus vana hakkab meist eemalduma ning sellest jääb järgi tühjus. Alati usume, et kui me ei tunne ennast elutipul ja hästi siis midagi on valesti kuid see pole nii. See tühjus on väga püha. Sinna sisse vaikselt sukelduda, et lubada endal seal lahustuda, on väga tervendav. See aitab meil edasi liikuda selle poole mida südames oleme taodelnud. Tühjusest sünnib uus. Tühjuses on meid ootamas lõpmatud potentsiaalid; see on koht, kus meile saab end ilmutada uus idee, värske inspiratsioon, elujõuline ja terviklik visioon.

Tunne seda tühjust endast. Vaikselt lase minna kõigel, millel aeg. Vaikselt ole selles tühjuses, et sulanduda selles ja saada Üheks selle salapärase, müstilise olemisega, kus kõik piirid on hajumas ja avaldumas on terve igavik.

Usalda oma tundeid. Poe nende sisse ja luba neil endale üle anda kingitus, mida nad tooma on tulnud.

Tänu ja armastusega,

[HingeTee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)